

Vámos György: A lányok, a lányok...!

2011 április 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Nem a Csárdáskirályn? betétdaláról van szó ezúttal! Pedig ott is énekelhetnének azokról, akikr?l itt szó lesz. Munkájukért, amellyel sokaknak okoztak szenvedéseket, nem járt muzsika, csak sok-sok kitüntetés és anyagi elismerés. Mindnyájan komoly pozícióban voltak, és nem ?k énekeltek, hanem nekik „énekeltek”.

Kezdjük az állampárti id?k egyik b?vös mondatával: „XY kiutazása a közrendet sérti.” Többször kaptam ilyen min?sítést én is, soha nem voltam büntetve, és nem is vettem részt az egykori valós vagy valótlan demokratikus ellenzék munkájában. Ebb?l ugyanis, mármint a demokratikus ellenzékb?l – hogy végre már valaki le merje írni – kett? volt. Az egyikb?l, az igaziakból továbbra is igazi maradt, mint például Krassó György vagy Molnár Tamás vagy az áldott emlék? férfiú, sok titok tudója, Modor Ádám. A másik, a demokratikus (ál)ellenzék tagjai pedig megtalálták számításukat a rendszerváltás során, mindmáig megúszták az igazi átvilágítást. Nemcsak a szolgálatokkal kapcsolatos átvilágítást, de a vagyonit is. Csak saját magunkat okolhatjuk a sokak számára egyre jobban megrendezettnek érzett rendszerváltás után. Sorsformálók lettek egy egész nemzetnek, legf?képpen bebújtak az SZDSZ-be, de megjelentek más pártokban is, és mára már azt is elmondhatjuk, hogy a sokak számára reményt kelt? MDF hivatalosan sem létezik.

?k azok, akiket mindmáig nem érdekel – s?t érdekük f?z?dik talán hozzá, hogy ki se derülhessen –, miért nem kaptak sokan útlevelet, de ?k a városi legenda szerint mégis utazhattak, így felbukkanhattak Lengyelországtól Ausztrián át Németországig. Az útlevélkérelmek elutasítója els? körben Bürösné (ugye, ismer?s a név?), kés?bb Borsányné Czégény Júlia volt. Felettük állt Drucker Tiborné ezredes asszony, aki persze az égvilágon semmir?l sem tehetett, mint ahogy beosztottjai sem. Druckerné csak megkapta az anyagot mint alosztályvezet?, és egyszer?en aláírta. Fellebbezni csak a Jóistenhez lehetett, akinek földi helytartója Harangozó Szilveszter vagy Geller Sándor volt azokban az id?kben. Aki mégis megpróbálta a fellebbezést, az újra megkapta ugyanezt a min?sítést, szó szerint a következ? magyarázattal: „Akinek kiutazása közrendet sért, annak kiutazása közrendet sért.” Nos, ez itt nem mondatismétlés a részemr?l, hanem ezt szó szerint így írták le.

Szeretném, ha Druckerné megszólalna, és ennyi év után tisztázná a homályos részleteket! Kivágó Ivánné 1961-ben került a BM-be. A BM III/II-es közegében tevékenykedett, alezredesként ment nyugdíjba. Elgondolkodtató, ha rendszerváltásról beszélünk: a hölgy az Antall-kormány idején, 1991-ig a Nemzetbiztonsági Hivatalnál folytatott tevékenységet, ahol a nemzetközi kapcsolatokat felügyelte.

De vissza Kivágónéhoz. Egyetlen napra beszállt mint önkormányzati képvisel? a f?városi nagypolitikába, hogy Hunvald ?rizetbe vétele miatt legyen meg a megfelel? létszámuk a szociknak a f?város költségvetésének megszavazásához. Persze mindehhez kellett az is, hogy az ávósgyerekek pártja, az SZDSZ is besegítsen. Hosszú évekig volt Kivágóné önkormányzati képvisel? és alpolgármester a f?város XXIII. kerületében. A hölgy, miután

megsz?nt a kapcsolata az egyik fegyveres testülettel, családi vállalkozásán keresztül kapcsolatba lépett egy másikkal, a Honvédelmi Minisztériummal. Közel húszmilliós megrendelést kaptak a HM EI Zrt.-t?l. A céget egyébként Prompt Technik Kft.-ként emlegetik. Hogy is van ez?

Császár Józsefné (Jolika) sokévi szolgálat után ezredesi rangban távozott 1999-ben a BM f?kapuján, majd a mellékbejáraton visszament. Innent?l ? gondoskodott a rend?rárvákról. Becsületre méltó dolog a részér?l, csak ne került volna kapcsolatba néhány egykori elvtársi kollégájával, például Földesi Szabó Lászlóval. Talán most segíteni tudna a nevezett úriember ismeretlen rejtekhelyének felkutatásában is. Egyébként Császárné volt az, aki Kuncze Gábor belügyminisztersége idején leírta és kiadta azt a botrányos igazolást, amely szerint az ÁVH-n nem volt megengedett az ?rizetesek bántalmazása. Semmi baja nem lett bel?le, maradhatott a pozíciójában. De hát mi szavaztuk vissza az Antall–Boross-kormány helyett a pufajkás ávósgyerekek kormányát, igaz, az Antall-féle kormányban Kivágóné is jól elvolt. Akárcsak Szilvásy György mint helyettes államtitkár. Minden mindennel összefügg!

És akkor jöjjön Horváthné Fekszi Márta. Karrierje átívelt minden kormányon. Közben senki nem vette észre szt-tiszti múltját, vagy nem akarta észrevenni. Most aztán bottal üthetjük a moszkvai kereskedelmi kirendeltség elherdált milliárdjainak nyomát.

Miért van ez így? Magyarországon szinte már dics?ség szt-tisztnek, egykori beszervezettnek lenni. Eddig is mindenki mindent megúszott, mert mindenkinek ott ült valamilyen pozícióban valakije. Be kellene látni végre, igazságtételi és igazságszolgáltatási válság van évtizedek óta Magyarországon. Az egész ország erkölcsi fert?, az elmúlt húsz év semmire sem volt jó, csak arra, hogy közösen rájöjjünk, a politikai pártok zöme becsapott bennünket. Ennek a problémának a végleges feltárását és megoldását várjuk a jelenlegi kormánytól, így mindenben segítenünk kell ezt a kabinetet. Dics?ség, ha valaki szt-tiszt volt, dics?ség minden, ami összefügg a dicstelen múlttal, 1956 egy része is óriási parasztvakítás volt, hiszen ha nem az lett volna, akkor régen kiderül, mi is történt valójában 1956. október 25-én ott, a Kossuth téren. Tudnánk, kik l?ttek. Hallgatnak a történészek is? Legalábbis egy részük. Mert valahogy nem akar kiderülni a gyilkosok névsora, sajnos csak az áldozatok neveit ismerjük. Ahogy Orbán Viktor mondta annak idején, ott, a H?sök terén: „a hatodik koporsóban benne fekszik a következ? húsz évünk”.

Igaza volt. Büntetlenül és gondtalanul élnek közöttünk a „lányok”, de az asszonyok is, akiknek részük volt az emberi sorsok tönkretételében. Igaz, ezt sosem fogják bevallani, mert ?k err?l nem fognak „énekelni”.
Vámos György, magyarhirlap.hu

Ajánló